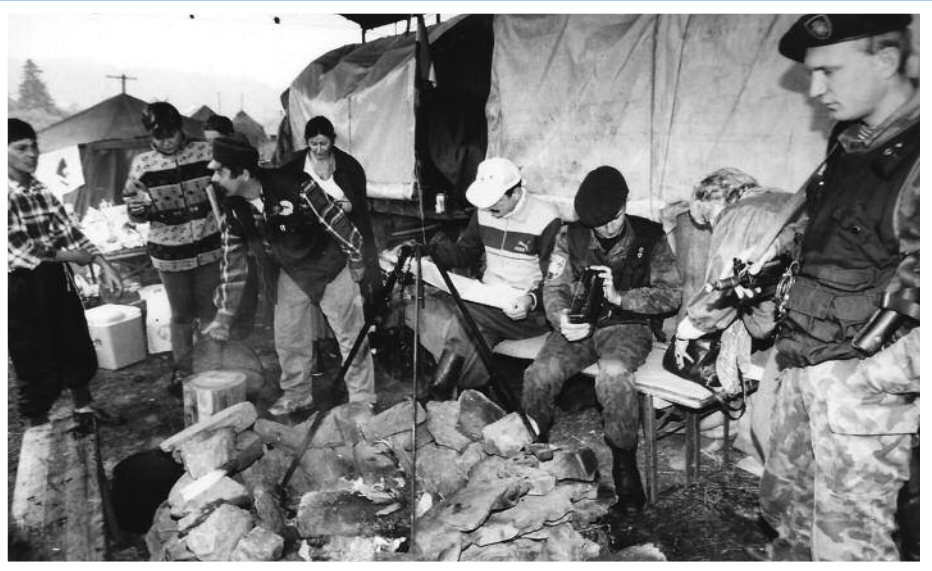

A Pest Megyei Értéktárba szereplő dunavarsányi érték

Őseink útja lovas emléktúra Baskíriától Dunavarsányig

Quinness rekord lett a túrából

Ukrán örök vigyáznak ránk

Vonulás

Pihenés

Sok gyerek megcsodálta a csapatot

Cserkészháznál faültetés a megérkezés öröme

Indulás

Honfoglalásunk után 1100 évnek kellett eltelténie ahhoz, hogy őseink feltételezett vándorlási útvonalát egy lelkes, hazafias érzelmű lovasszervező csapattal végigjárja, tisztelegve Árpád és népe történelmünk meghatározó cselekedete előtt.

Az elképzelhetetlen mennyiségű előzetes és útközbéli szervező tevékenység, a csoport ellátásának minden oldalú biztosítása a menet alatt és a táborokban, a közép-európai ember számára teljesen idegen terepi, időjárási, vízellátási, élelmezési, takarmányozási, higiénés és útbiztonsági körülmények a végéig igénybe vették a csoport fizikai és pszichés túróképességét, károsították a lovasok és lovak egészségét. Ráadásul idegen nyelvterületen a kiszolgáltatottságukat kihasználó korrupt bürokrácia is késleltette a vonulásukat.

Lovasaink öregbítették a magyarság jó hírét a Kurultájon, elhelyezték a megemlékezés virágait az oroszországi magyar hadifoglyok tömegsírjánál, tisztelegtek a vereckei emlékműnél.

Alexij, Moszkva és Minden Oroszok Patriarchája megáldotta a túrát, melyet a Béke menetének nevezett. Hazaérkezésük után Göncz Árpád köztársasági elnök úr a parlamentben fogadta a csapatot és elismerésként a résztvevőknek díszított adományozott.

A honfoglaló őseinket tisztelő utókor szerencsésnek mondhatja magát azért, hogy a Csobolyó Miklós kapitány által vezetett csapat 136 nap alatt megtett 4394 kilométeréről maga a kapitány, és a csapat egyik hőstagja, az akkor 18 éves Diószegi Edina is naplót vezetett, melyek könyv formában rendelkezésünkre állnak. A benne leírtak hasznosíthatók a közép- és felsőfokú lovas szakképzésekben (lovastúra-vezető, lovaskultúra oktató, lovastanár és szervező). Tapasztalataikat magam is felhasználtam az általam tartott iskolarendszerű lovasturisztikai szakképzésekben, fotóik lovasturizmus témában írt szakkönyveim illusztrációját gazdagították.

A csapat által végrehajtott emléktúrát szakmai szemmel, részéről 57 év terep- és túralovaglási tapasztalattal értékelve, meggyőződéssel állítom, hogy időnként az emberi teljesítőképesség határait feszegettek. Cselekedetük, tiszteletadásuk példaértékű volt, és érdemes arra, hogy a megyei értéktárba felvélt nyerjen.

Illyés Gyulát idézve:

„A múlt nem mögöttünk, hanem alattunk van. Azon állunk. Aki nem áll semmin, azt elfújja a szél.”

Dunakeszi, 2016. október 25.

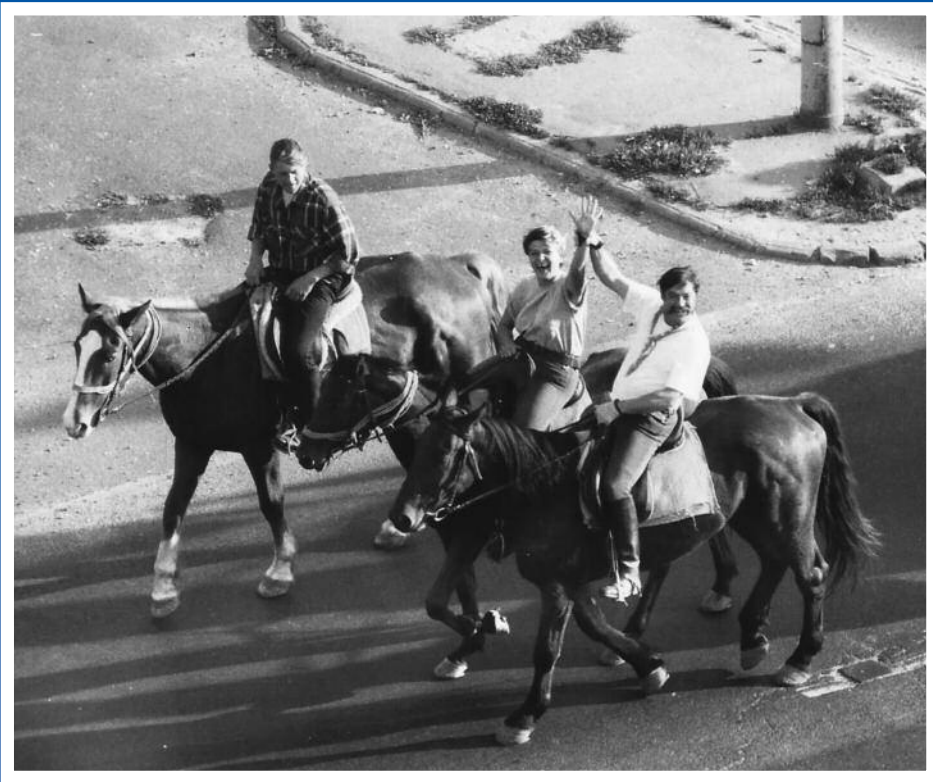
Vér Imre
nyug. honv. alezredes
Magyar Lovas Kör elnök
Testnevelési Egyetem Lovaskultúra Szakcsoport

A túra résztvevő

Ünneplés a Vereckei Hágónál Sebestyén Mártával

108. nap a budapesti Hősök tere felé

Vonulás a Vereckei Hágóhoz

